

Els micromecenes

Alberto Ramos

Aquest text és un fragment.

Pots sol·licitar l'obra completa enviant un email a alberto.ramos@gmail.com.

PERSONATGES

Sílvia

Txema

(entre 30 i 40 anys; potser uns quants més, en el cas d'ell)

La barra (/) indica el moment en què comença a parlar el següent personatge, interrompent o trepitjant la rèplica actual.

A l'estudi d'un il·lustrador.

SÍLVIA: Un retrat. Un retrat de la meva cara.

TXEMA: Sí.

SÍLVIA: Un retrat amb boca.

TXEMA: És clar.

SÍLVIA: Amb nas.

TXEMA: Sí.

SÍLVIA: Amb ulls.

TXEMA: Sí, el dret i l'esquerre.

SÍLVIA: Amb celles.

TXEMA: Sí. Sílvia...

SÍLVIA: Amb... pestanyes.

TXEMA: També tindrà pestanyes. Que no vas veure el dibuix?

SÍLVIA: Una cosa és el dibuix i una altra...

TXEMA: Sílvia, és un professional. El *millor* professional. Al Japó és com un déu. És més famós que Hokusai.

SÍLVIA: Que qui?

TXEMA: Katsushika Hokusai, un pintor molt famós.

SÍLVIA: No em sona.

TXEMA: Saps el gravat de *La gran ona de Kanagawa*?

SÍLVIA fa que no amb el cap.

TXEMA: I *El somni de la dona del pescador*?

SÍLVIA torna a fer que no.

TXEMA: El que et vull dir és que aquest tatuador s'ha fet més famós que un pintor molt famós. I per què? Perquè és el millor. És el millor microtatuador del Japó. I del món.

SÍLVIA: Ja, ja ho pot ser, amb les tarifes que gasta, però... vols dir que hi cabrà?

TXEMA: I tant que sí.

SÍLVIA: Amb celles i pestanyes?

TXEMA: I amb la piga que tens a la galta.

TXEMA li toca la piga.

SÍLVIA: Va, home!

TXEMA: No t'ho creus?

SÍLVIA: No, si no dic que no. Si t'ho fes a l'esquena, o al braç, però...

TXEMA: Fes-me cas. Hi cabrà. Hi cabrà tot. Semblarà una fotocòpia del meu dibuix.

SÍLVIA: Una fotocòpia reduïda.

TXEMA: Bé. Sí. Una mica.

SÍLVIA: No pots estar parlant seriosament.

TXEMA: Què vols dir?

SÍLVIA: Que et veig molt decidit amb tot aquest tema i... De debò te'l penses fer?

TXEMA: Sílvia, ja n'hem parlat abans. Durant mesos. I hi estaves d'acord.

SÍLVIA: Perquè no en parlàvem seriosament.

TXEMA: Que no...? Jo sí! Jo sí que en parlava seriosament!

SÍLVIA: Doncs jo no.

TXEMA: Et semblava una bona idea.

SÍLVIA: Va ser la *meva* idea. T'ho vaig proposar jo.

TXEMA: Llavors?

SÍLVIA: T'ho vaig proposar jo, però no t'ho vaig proposar seriosament. ¿Que no te'n vas adonar, que feia broma? Que anàvem per la segona ampolla de lambrusco!

TXEMA: ...

SÍLVIA: Potser va ser això. Potser l'alcohol va afectar la teva capacitat per identificar una broma.

TXEMA: Quan vam engegar la campanya de micromecenatge, també era una broma? Perquè llavors no havíem begut.

SÍLVIA: Txema, ara es fan Verkamis per qualsevol cosa. Fins i tot per fer magdalenes.

TXEMA: *Muffins*. Ara es diuen *muffins*.

SÍLVIA: O *cupcakes*. Avui dia hi ha Verkamis per tot. Per finançar magdalenes de coloraines, cerveses artesanes sense gluten o una maqueta amb pines d'estendre la roba del Tramvia Blau del Tibidabo. No el vas veure, aquell jubilat de Matadepera?

TXEMA: No.

SÍLVIA: Va sortir a *Els matins* el mateix dia que em van fer l'entrevista.

TXEMA: No, no el vaig veure.

SÍLVIA: Bé, és igual. Jo només et dic que es fan campanyes de *crowdfunding* per qualsevol ximpleria.

TXEMA: Dues coses. U: la nostra campanya no és cap ximpleria. I dos: la campanya ha estat un èxit, i sense sortir a TV3. Ha estat un èxit. Ara no ens en podem fer enrere.

SÍLVIA: No podem? I tant que podem! Mira'm. Me'n faig enrere.

TXEMA: No pots.

SÍLVIA: Sí que puc. I tu també pots. Tu també pots fer-te'n enrere. És molt fàcil. Endavant. Endarrere. Endavant. Endarrere. Que no veies *Barrio Sésamo*? *Hola, soy Coco, y hoy vamos a ver la diferencia entre delante y detrás. Ahora estoy delante. Ahora estoy detrás.*

TXEMA: Per què?

SÍLVIA: Perquè no vull.

TXEMA: Perquè no vols? Per què no vols?

SÍLVIA: Perquè no. Perquè no vull. Perquè no vull que et tatuïs la meva boca, el meu nas, els meus ulls, les meves celles, les meves pestanyes...

TXEMA: La teva piga...

TXEMA li toca la piga.

SÍLVIA: No vull que et tatuïs la meva cara *al teu penis*.

TXEMA: ...

SÍLVIA: ...

TXEMA: Jo és que flipo. És que flipo molt. Però molt. Que va ser idea teva, *joder!*

SÍLVIA: Tu ho has dit. Va ser idea meva. És la meva idea, i no estàs en disposició de dur-la a terme.

TXEMA: “No estàs en disposició de dur-la a terme.” Parles com una política.

SÍLVIA: Sóc una política.

TXEMA: I jo què sóc? L’oposició? Ah, no, que l’oposició ets tu. Jo dec ser l’oposició de l’oposició.

SÍLVIA: Txema...

TXEMA: Ni Txema ni hòsties. Abans no eres així.

SÍLVIA: Abans?

TXEMA: Abans no m’hauries deixat a l’estacada.

SÍLVIA: Jo no t’he deixat a l’estacada. Jo només dic que la broma ha anat massa lluny.

TXEMA: No és cap broma.

SÍLVIA: Doncs no és cap broma. M’és igual. Però li has de posar fi.

TXEMA: I si no vull? I si segueixo endavant i em faig el tatuatge?

SÍLVIA: Llavors no comptis amb mi.

TXEMA: Molt bé, Sílvia. D’acord. No comptaré amb tu.

SÍLVIA: No comptis amb mi...

TXEMA: No, no comptaré amb tu.

SÍLVIA: ... per res.

TXEMA: Per res? Què vol dir “per res”?

SÍLVIA: Que s’ha acabat.

TXEMA: Què vol dir “que s’ha acabat”?

SÍLVIA: ...

TXEMA: Què vol dir “...”?

SÍLVIA: Dimiteixo. Dimiteixo de la nostra relació.

TXEMA: Vols deixar de parlar com una política?!

SÍLVIA: ...

TXEMA: Sílvia... No ho estàs dient de debò.

SÍLVIA: Ho estic dient de debò.

TXEMA: La idea del tatuatge no la vas dir de debò?

SÍLVIA: No... No.

TXEMA: I això sí? Com sé que ara no estàs fent broma? Com sé que no has buidat una ampolla de lambrusco abans de venir?

SÍLVIA: No faig broma. No puc ser la parella d'algú que té la meva cara tatuada al seu penis.

TXEMA: D'acord. Molt bé. Si no ho he entès malament, m'estàs deixant. M'equivoco?

SÍLVIA: No.

TXEMA: No m'equivoco o no m'estàs deixant?

SÍLVIA: No... no vull deixar-te.

TXEMA: Llavors, no veig quin és el problema.

SÍLVIA: Hi ha un problema, però és molt senzill. És tan senzill que es pot resoldre mitjançant una elecció plebiscitària.

TXEMA: Una què?

SÍLVIA: Una consulta referendària.

TXEMA: ...?

SÍLVIA: Un referèndum.

TXEMA: Ah.

SÍLVIA: Un referèndum amb dues opcions: el tatuatge o jo.

TXEMA: Haha! Aquesta ha estat bona.

SÍLVIA: Parlo seriosament.

TXEMA: M'ho temia.

SÍLVIA: Has de triar: el tatuatge o jo.

TXEMA: ...

SÍLVIA: I doncs...

TXEMA: Tu, és clar! Tu...

SÍLVIA: Bé...

TXEMA: ... i el tatuatge.

SÍLVIA: Collons!

TXEMA: No, els collons no me'ls penso tatuar.

SÍLVIA: No estic d'humor, Txema.

TXEMA: Doncs em sap greu. Em sap greu que no estiguis d'humor, però jo sí.

Jo sí que estic d'humor. Ho has d'entendre: fa un minut em pensava que m'estaves deixant i ara dius que no, que no em deixes.

SÍLVIA: No, no t'equivoquis. Si et fas el tatuatge et deixaré. Pots pujar-hi de peus.

TXEMA: Per què?

SÍLVIA: Ja t'ho he dit. No puc ser la nòvia d'un paio que s'ha tatuat la meua cara al penis.

TXEMA: Ara ho he entès.

SÍLVIA: T'ha costat.

TXEMA: Ara ho he entès: és per les primàries. Tot això ho fas per les primàries.

SÍLVIA: No ho faig per les primàries.

TXEMA: I tant que sí. Et penses que si em faig el tatuatge perdràs vots.

SÍLVIA: No.

TXEMA: Sílvia, no diguis mentides, que et creixerà el nas.

SÍLVIA: Això és fals.

TXEMA: És veritat: no et creixerà el nas.

SÍLVIA: Jo no dic mentides.

TXEMA: Doncs em sembla que t'has equivocat de professió.

SÍLVIA: Txema, sisplau.

TXEMA: D'acord, potser tens raó. Que em faci el tatuatge no hauria d'influir de cap manera en la votació. Al capdavant, tu també en tens un.

SÍLVIA: No és el mateix. El meu tatuatge és en una zona privada.

TXEMA: Com el meu. Tu el tens damunt d'un mugró i jo el tindrè a la polla. El meu també serà en una zona privada.

SÍLVIA: No, Txema. En el moment que passa a l'esfera pública deixa de ser una zona privada.

TXEMA: I...?

SÍLVIA: El teu tatuatge serà públic. El tindràs al penis però el veurà tot déu.

TXEMA: No, només el veuran els micromecenes.

SÍLVIA: T'equivoques de mig a mig. Els micromecenes tindran les fotos en format DIN A-2 que els vas prometre, però què creus que en faran? Que les penjaran al menjador i ja està? Que es limitaran a ensenyar la foto emmarcada a les visites mentre obren una capsa de galetes Birba? No, no ho faran, això. En el moment que rebin el pòster, la primera cosa que faran serà fotografiar-lo amb els seus mòbils i en un tancar i obrir d'ulls la teva cigala amb la meua cara circularà per tota la xarxa.

TXEMA: Bé, és un risc que hem d'assumir.

SÍLVIA: No, maco, jo no en penso assumir cap, de risc. Estic a un pas de convertir-me en la secretària general del partit i no tinc cap intenció d'arriscar-me a què una colla de micromecenes pugi a Instagram la foto del teu micropenis tatuat.

TXEMA: ...

SÍLVIA: ...

TXEMA: Això no calia.

SÍLVIA: Ho sento. Volia dir "penis microtatuat".

TXEMA: ...

SÍLVIA: ...

TXEMA: Veus com tenia raó? Ho fas per les primàries.

SÍLVIA: Molt bé, sí. Ho faig per les primàries. Però ho has de comprendre, Txema. Sóc dona, sóc jove, tinc dues carreres i tres màsters, tinc... tinc el nivell B2 d'anglès! Tinc tots els números per apallissar el Julià!

TXEMA: I l'apallissaràs.

SÍLVIA: No, no l'apallissaré. Perquè si et fas el tatuatge l'únic que apallissaré serà el meu futur dins el partit. I, de retruc, el futur del partit. Si no guanyo les primàries, el partit se'n va en orris. L'única possibilitat de salvar-lo és el meu projecte. Però em serà molt difícil defensar el projecte si les meves faccions apareixen associades al teu penis. Ningú no em prendrà seriosament.

TXEMA: Sílvia, no puc/

SÍLVIA: No, no pots.

TXEMA: No puc tornar-los els diners.

SÍLVIA: Sí que pots.

TXEMA: No puc, Sílvia. No els tinc.

SÍLVIA: Què vols dir?

TXEMA: Que ja he pagat. Ja he pagat el microtatuador.

SÍLVIA: T'ha cobrat per endavant?

TXEMA: Viu a l'altra punta del món. S'havia de pagar el viatge.

SÍLVIA: Em pensava que t'ho feia allà, a Tòquio.

TXEMA: A Kioto. No, al final vam quedar que m'ho tatuaria aquí. Li feia il·lusió visitar la Sagrada Família, la Pedrera i... Què més? Ah, sí: Catalunya en Miniatura.

SÍLVIA: Va, home!

TXEMA: T'ho juro. Li deuen agradar les coses petites. Deformació professional, suposo.

SÍLVIA: És clar. Llavors segur que també aprofitarà per anar a veure el Miniestadi.

TXEMA: Ha. Ha. Ha. No has pensat mai a fer-te humorista? De segur que et convalidarien moltes assignatures de Ciències Polítiques.

SÍLVIA: Quan ve?

TXEMA: A les nou.

SÍLVIA: Demà a les nou? Tant d'hora? T'hauràs de posar sis alarmes, com a mínim.

TXEMA: No, demà no. Avui. Ve avui a les nou.